

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De graubus & nefariis flagitiis. cap. cxiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A comedent. Vnde qui dicunt bonum malum, & malum bonum, qui ponunt te-
nebras lucem, & lucem tenebras, ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum.

Eili, in bonis non des maculam. Non est iustum aspernari pauperem sapientem, neque consentaneum glorificare virum peccatorem. *Ecli. 33.*

Proditio veritatis est, atque affusatio ad exitium, eorum, qui peruerstati student, Basil.
comprobatio.

Multi sunt, qui actiones improbas laudent, atque scurrilem suauem ac lepidum appellent, obscenis verbis ventem, urbanum ac festuum, acerbum & iracundum, non con-

temendum, tenacem atque largitione abhorrentem ut rei familiaris optimae consuler-

B tem laudibus effrant, profusum ac decoctorem ut liberalem, impudicum & libidini de-
ditum ut voluptatibus belle fruentem atque hilaritate preeditum. Atque, ut rem uno
verbo complectar, *Vitia omnia vicinas virtutes esse statuant.* Huiusmodi homines ore
quidem suo benedicunt, corde autem maledicunt. Etenim per verborum laudem maledi-

C tionem omnem anima sua accersunt, ut qui, per ea quae comprobant, sempiterna pœna ob-

noxios se reddant.

Diligenter nobis ipsi animum adjiciamus, ne unquam aut impium aliquem homi-
nem, aut sermonem, ob ipsum erga nos fauorem, comprobemus ac iustum pronunciemus, ad buunt,
cunque nos per assensum adiungamus.

Etiamsi quis nobis obrectare in animum induxit, non eo nomine discruciemur, quod Chrys.

C male audiamus, sed quod iuste traducamus. Nam si improbe ac flagitiosè vivamus, etiā si in
nemo maledictis nos incessat, tamen omnium miserrimi sumus. Si autem virtuti studea-

D mus, etiā si vniuersus terrarum orbis conuitis nos insectetur, tum tamen omnium felicis-

simi erimus.

Non solum vitium sequi, sed eos, etiā qui vitiosè vivunt, laudare, non vulgare quod-
dam supplicium accersit, atque adeo, ut mirum aliquid dicam, grauius quam sit eorum,

D grauiissimum, qui improbam & flagitiosam vitam ducunt.

Peccantes enim laudare, quantum ad supplicij rationem attinet, longe grauius est quam

peccare. Ac merito sane. Corrupta enim voluntatis est, atque anime incurabili morbo

D laborantis hic calculus. Nam qui improbitatem laudibus effert, pœnitentiae remedio seip-

sum priuat. Ac proinde non abs re Paulus hoc illo grauius atrociusque esse quasi lege lata ue scelus

sanxit. Quocirca non ijs solum qui vitis operam dant sed q̄ etiam qui eos laudibus vehunt, sit im-

codem quo illi, atque adeo grauiore supplicio afficiuntur.

Vituperare cum qui reprehensione caret, in Deum peccare est.

Sceleris incrementum est, non modo peccare, sed etiam alijs peccantibus fauere.

Rom. 1.

De graibus & nefariis flagitiis.

CAP. CXIII.

V M Q V E habitaret Iacob in illa regione, abiit Ruben, & dor-

mituit cum Bala concubina patris sui. *Gen. 35.*

E Videns Onam nō nasci sibi filios, introiens ad vxorē fratris 38.

sui, semen fundebat interram, ne filij fratris nomine nascerentur.

Abimelech conduxit sibi viros inopes & vagos, secutique *Judic. 9.*

funt eū. Et venit in domū patris sui in Ephra, & occidit fratres

suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidem vnum: remansitq; Ioatham

filius Ierobaal minimus, & absconditus est.

Eduxit ad eos homo concubinam suam, & eis tradidit illudam: qua cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam manū. At mulier recedentibus tenebris, venit ad ostium domus ubi manebat dominus suus, & ibi corruit. Videns autem homo ille quod esset mortua, tulit eam, & imposuit asino, reuersusque est in domum suam. Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadasuer vxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frusta cōcidens, misit in omnes terminos Israēl.

19.

D d. iiiij

D. IOANN. DAMASCENI

1. Reg. II. Dixerunt omnes viri Iabes ad Naas, Habeto nos foederatos, & seruiemus tibi. Et respondit Naas Ammonites, In hoc feriam vobiscū foedus, vt eruam omnium vestrum oculos & extros, ponāmque vos opprobrium in vniuerso Israēl. Et dixerant viri Iabes, Concede nobis septem dies, vt mittamus nuncios ad vniuersos terminos Israēl: & si non fueris qui defendat nos, egrediemur ad te.

22. 2. Reg. 13. Ait rex emissarii qui circumstabant eum, Conuertimini, & interficite sacerdotes Domini: nam manus eorum cum David est, scientes quod fugisset, & non indicauerunt mihi.

2. Reg. 13. Apprehendit Amnon sororem suam, & ait, Veni, cuba tecum, soror mea. Quae respondit, Noli frater mi, noli opprimere me: neque enim hoc fas est in Israēl. Noluit autem acquiescere precibus eius, sed præualens viribus, oppressit G eam, & cubauit cum ea. Et exosam eam habuit Amnon odio magno nimis: ita ut odium esset maius quo oderat eam, amore quo antè dilexerat. Dixitque ei Amnon, Surge & vade. Quae respondit ei, Maius est hoc malum quod nunc agis aduersum me, quam quod antè fecisti, expellens me. Et noluit audire eam: sed vocato pueru qui ministrabat ei, dixit, Eiice hanc à me foras: & claudo ostium post te.

Ibid. Praecepit Absalom pueris suis, dicens, Obseruote cùm temulentus fuerit Amnon vino, & dixerit vobis, percutite eum & interficite: & nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis. Fecerunt ergo pueri Absalom aduersus Amnon, sicut præceperat eis Absalom.

Prou. 30. Per tria mouetur terra, & quartum non potest sustinere: Per serum, cùm regnauerit: per stultum, cùm saturatus fuerit cibo: per odiosam mtilierem, cùm in matrimonio fuerit assumpta: & per ancillam, cùm fuerit hæres dominæ suæ.

De Christianis, & Gentium Ecclesia. CAP. CXV.

Off. 2. O C A B O non populum meum populum meum, & non dilectam dilectam.

Esa. 35. Lætabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit sicut lilium. Germinans germinabit. Dederunt in deserto aquam & fluuios, ad potandum genus meum electum, I populum meum quem acquisiui, vt virtutes meas enarraret,

65. 54. 65. Inuentus sum à non querentibus me, palam apparui his qui me non interrogabant. Dixi, Ecce ego, ad gentem quæ non inuocabat nomen meum. Lætare sterilis quæ non paris, decata laudem quæ non pariebas: quoniam multi filii deserte, magis quam eius quæ habet virum. Seruos suos vocabit nomine nouo, quod benedicetur in terra. Benedicent enim Deum venum. Benedicet me populus meus, quem elegi vt enarret virtutes meas.

1. Pet. 2. Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis: vt virtutes annuncietis eius, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen suum. Qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei: qui non consecutus misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti.

1. Io. 3. Charissimi, nunc filii Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus autem quia cùm apparuerit, similes ei erimus, quia videbimus eum sicut est.

Incerti. Christianus sibi ipsius potestatem non habet: sed Deo vacat. Christiani munus nihil aliud est, quam mortem meditari. Prorsus Christianus quietis & tranquillitatis, ac pacis amicus & familiaris est. Christiani hominis non habitum, sed animi affectum comproba.

Deum magis timendum esse quam homines. CAP. CXVI.

Timuerunt

